

Social Banking - Apák napi extra: Interjú Jakubinyi Lászlóval, a Szimbiózis Alapítvány és a Magyar Szociális Farm Szövetség alapítójával

A Social Banking terület által indított Egyről a Kettőre program keretein belül a Bank számos társadalmi vállalkozással együttműködik. Vannak azonban olyan kapcsolatok, melyek ennél is régebbre nyúlnak vissza. Ilyen kapcsolata van a Banknak a Szimbiózis Alapítvánnyal, melynek alapítója Jakubinyi László. 2011 óta számos közös sikeres projekt valósult meg Lászlóval, többek között a HR segítségével üzletmodell fejlesztés, mentori tanácsadás, kutatás és halózat kiépítési támogatás, a PR által karácsonyi vásár, illetve a +1 tett közösségi csapatmunka keretében több mint 60 kolléga jelentkezett önkéntesnek, és segítette az alapítvány munkáját csapatépítés keretében.

László amellett, hogy 2 társadalmi vállalkozás, a Szimbiózis Alapítvány és a Magyar Szociális Farm Szövetség alapítója és megálmodja, 5 gyermek édesapja is. Apák napja alkalmából arról kérdeztük, hogyan menedzseli ilyen sikeresen a munkát és a családi életet egyaránt, milyen kihívásokkal néz szembe nap mint nap.

1. Két társadalmi vállalkozás elindítása és folyamatos menedzselése, ez nem kis munka. ☺ Milyen kihívásokkal néztél szembe az elején és mi motivált, motivál a mai napig arra, hogy a szociális szektorban dolgozz? Hogy segített ebben az Erste?

A szociális vállalkozás során is vannak sűrű hétköznapi feladatok, ami a cégvezetési, munkáltatási feladatokat, valamint a beszámoló és ellenőrzéseknek való megfelelést jelenti. A kihívást a folyamatosan változó jogszabályi környezet, az instabil gazdasági helyzet, a politikai és pályázati függőség jelenti. Mi kevésbé vagyunk jók támogatók felkutatásában, ezért is indultunk el a saját társadalmi vállalkozások kialakítása irányában. Ebben kaptuk sok segítséget az ERSTE-től, megtanultunk számokban gondolkodni, stratégiák mentén tervezni, „excelben álmodni”. Egyik fő motivációnk, hogy a 400 fogyatékos személyt ellátó, segítő rendszerünket stabilá, fenntarthatóvá tegyük.

2. Mindkét általad létrehozott vállalkozás társadalmilag kirekesztett, hátrányos helyzetű emberekkel foglalkozik. Mi a te személyes történeted, miért pont nekik szeretnél segíteni?

A fogyatékos emberek segítése egy 30 évvel ezelőtti privát történet. Romániában nőttem fel, tinédzserként a nyolcvanas években egy földalatti mozgalom tagjaként (pl. szamizdatok terjesztése) többek között ennivalót és ruhát gyűjtöttünk a helyi szegényház lakóinak. A valamikori villa padlásán voltak rácsok mögé bezárva a szellemi fogyatékos emberek, akik számára én jelentettem a külvilágot. Az akkori politikai („securitate”) meghurcoltatás (verés, börtön, katonai munkaszolgálat) csak megerősített abban, hogy ezt kell csinálnom, és ez a lendület már három évtizede kitart.

3. A magánéletedben 5 gyermek édesapja vagy, ami biztosan rengeteg szervezést és figyelmet igényel. Milyen hatása van ennek a mindennapi munkádra? Hogyan tartod egyensúlyban a kettőt?

Egy civil szervezet elkötelezett a szabadság, a demokrácia, a tolerancia és a pluralizmus értékei mellett. A munkában holisztikus és innovatív hozzáállásra van szükség. Ez az életfilozófia nem választható szét magánéletre és szakmai életre. Ez a gyerekekre is hatással van, akik rengeteg pozitív impulzust kapnak, ám az árnyoldalakat is látni kell: a civil élet nem örvend társadalmi megbecsülésnek, folyamatos a bizonytalanság, alacsony a jövedelem. Nincs egyensúly, csak az a hit, hogy a jó utat választottad.

4. Mit meséltél otthon a gyermekeidnek a munkádról? Ők is részt vesznek az általatok szervezett programokban, projektekben?

Öt gyermekem közül három már elmúlt 20 éves, ők alkalmanként önkéntesként vesznek részt az alapítvány munkájában (pl. segítők rendezvényeken, fordítási munkák, beugró gépkocsivezetők stb.). A munkáról nem kell mesélni, hiszen nap, mint nap látják, tapasztalják, részesei az örömeknek és kudarcoknak egyaránt. Az alapítványunkat nem tekintem családi vállalkozásnak, nem hiszek abban, hogy valamelyik gyermekem kellene majd feltétlenül átvennie tőlem. Ha bármelyikük nálunk szeretne valamikor dolgozni (aminek kicsi a valószínűsége), akkor majd neki is végig kell járnia a ranglétrát. Nagyobb esélyt látok arra, hogy ha a nonprofit szektor irányába mozdulnának el a jövőben, saját indíttatású társadalmi vállalkozásba fognak majd.

5. Az a szellemiség, amit a munkádban képviselsz hatással van-e arra, ahogyan a gyerekeidet neveled? Ha igen, mesélnél erről kicsit?

Talán az egyik legfontosabb, hogy egy kreatív, kérdéseket feltevő és az azokra való válaszkereső légkör van nálunk. Nincsenek egyértelmű receptek, szülői kinyilatkoztatások, hanem a problémákat körbejárjuk, megvitatjuk, és ki-ki, akár eltérően saját véleményét alakítja ki. Pl. fontos értékünk, hogy elmegyünk választani, de arról, hogy melyikünk kire adja le voksát, az nálunk nem beszédtema, hiszen az egy privát döntés a szavazófülkében. A mai világban a sokszínűség, mások véleményének tiszteletben tartása, a befolyásolás mentesség igazi érték, ami nálunk a hétköznapiok részévé vált. Az, hogy gyermekeim kíváncsiak a világra, és proaktívak a környezetükben, többek között a munkám otthoni nevelési hatásának tudható be.

6. Ha visszanezel a múltba, apaként és vállalkozóként egyaránt, van olyan, amit esetleg máshogy tennél?

Az biztos, hogy jobban odafigyelnék arra, hogy több időt töltsék gyermekeimmel, hiszen ez az, amit már nem lehet pótolni. Illetve néhány esetben talán megfontoltabban kellett volna kockázatokat vállalni, utólag mindig rossz belegondolni, mi történhetett volna.

7. Milyen tanácsokat osztanál meg azokkal, akik hozzád hasonlóan nagy családsként állnak helyt a munkahelyükön és a magánéletben egyaránt?

Ahhoz, hogy közelítsünk az egyensúlyi állapot felé (nem vagyok benne biztos, hogy tényleg elérhető), nagyon fontos a munkahelyi csapat, akik szükség esetén nemcsak kiállnak melletted és segítenek, de olykor figyelmeztetnek is arra, hogy vár otthon a család. Nálunk már előfordult az, hogy hazaküldtek, vagy nem engedtek egy új projektbe belefogni. Legutóbb „felmentettek” egy külföldi többnapos rendezvényen való részvétel alól. Az ő segítségük nélkül sem a szervezetünk, sem a családi életem nem lenne egyensúlyban.

Köszönjük Lászlónak az interjút!